

VÀI PHÚT GIẢI-TRÍ

ĐỐ AI BIẾT?

GIẢI-ĐÁP KỲ TRƯỚC

139.—Gia-ên, vợ Hê-be (Quan xét 4: 21).
 140.—Vua Mô-áp (II Vua 3: 27). 141.—Áp-sa-lôm (II Sa 18: 9). 142.—Giô-na-than, làm mưu-sĩ và ký-lục (I Sứ 27: 32). 143.—Ra-chên (Sáng 35: 19). 144.—Xim-ri (I Vua 16: 18). 145.—Phục 30: 14. 146.—Một tên của dân Y-sơ-ra-ên dùng trong văn-thi (Phục 32: 15). 147.—Quan 9: 7-15. 148.—Giô-ram (II Vua 3: 1; 6: 24-33).

Các bạn đáp trúng. — 10 câu: cô Bầy, Tân-châu; ông Lay, Hà-nội. 9 câu: ông Chiếu, Cai-nhum; ông Thịnh, Pnom-penh. 8 câu: ông Vân, Mộ-đức; cô Ngọc-Bích, Cần-thơ; cậu Lơ, Phan-thiết (14 tuổi). 7 câu: cô Vẽ, Cao-lãnh. 6 câu: ông Cửa, An-hóa. 5 câu: ông Sửu, ông Đeo, An-hóa. 4 câu: cô Phấn, Tam-kỳ. 3 câu: cô Chiên, An-thái-đông.

Vậy, cô Bầy và ông Lay được giải thưởng của Thánh-Kinh Báo.

CÂU ĐỐ KỲ NÀY

149.—Ba bậc danh-nghĩa nào đã ngụ tại Hếp-rôn?
 150.—Việc lớn hơn hết của Anh-rê là gì?
 151.—Thi-thiên nào ngắn nhất? Có mấy câu? — A. R. Wells.

152.—Sách nào có chỗ ba câu hiệp làm một mà thiếu một câu? — Lê-văn-Sửu.

153.—Ai làm thơ-ký cho Giê-rê-mi?

154.—Đâu có chép về núi chúc phước và núi rửa-sả? — Tạ-xuân-Vân, Mộ-đức.

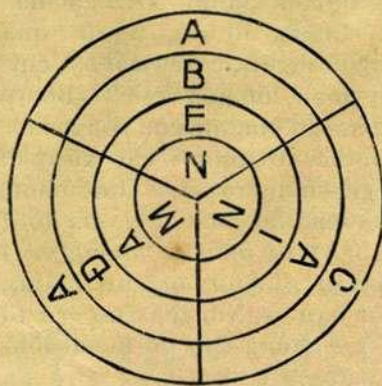
155.—Đâu có chép điều-răn là đèn, luật-pháp là ánh sáng? — Cô Ngọc-Bích.

156.—Ai tìmặng suối nước sôi trong đồng vắng?

157.—Vua nào ngó ngang qua cửa sổ, bắt gặp một người nói dối?

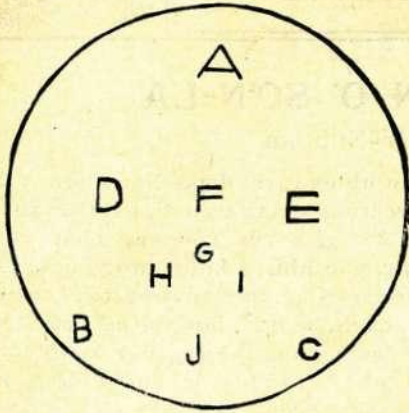
158.—Câu Kinh-Thánh nào có năm chữ «vinh-quang?» — Võ-văn-Thịnh, Pnom-penh.

GIẢI-ĐÁP KỲ TRƯỚC

Các bạn đáp trúng. — Ông Chiêu, Cai-nhưm; cô Phần, Tam-kỳ; ông Vân, cô Võ, Mộ-đức; ông Chi, cô Chiên, cậu Trung, An-thái-dông; cô Vẽ, Cao-lãnh.

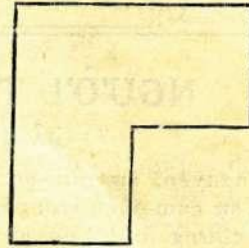
XẾP LẠI CÁCH KHÁC

TRONG số báo 89, cùng mục này, tôi có vẽ một cái phòng tròn và mười anh học trò tinh-ngịch ngủ chung. Tôi muốn chia ra bởi ba phòng tròn nhỏ tréo nhau, và đã có bài giải. Bây giờ người ta muốn làm ba phòng tam-

giác đều chia mỗi anh nằm trong một khoảng đến nỗi không thể giao-thông với nhau. Nhờ các bạn chia hộ. — *Phan-xuân-Thiện, Đa-lát.*

CHIA BÁNH

BÀ Nam mua cho bốn con một cái bánh ngọt hình vuông. Trước khi chia, con một bà láng-giềng sang chơi, bà liền cắt cho em đó một phần. Cái bánh còn lại thành hình thước thợ (xem hình vẽ). Khi bà sắp chia bánh đó cho 4 con, thì cậu nào cũng muốn phần của mình phải **giống và bằng phần các cậu kia**, nghĩa là bà phải chia làm **bốn phần như nhau**. Các bạn chia giùm. — *Nguyễn-ngọc-Chân.*

X. — CƠN HỒNG-THỦY

Sáng-thể Ký đoạn 7 (học thuộc lòng câu 5)

ĐOẠN 6 chép lời báo-cáo của Chúa về nước lụt. Ngài bảo Nô-ê dự bị phương-pháp cứu-rỗi cho kẻ tin, là chiếc tàu. Đoạn này tả cơn nước lụt

Khi còn bảy ngày nữa, Chúa phán-bảo Nô-ê phải dẫn những người tin vào tàu. Song chỉ có vợ, ba con trai và ba dâu cùng tin mà thôi, còn hết thấy đều chê-cười ông. Chúa bảo Nô-ê đem theo mình mọi loài sanh-vật, mỗi thứ một cặp, có đực và cái, trống và mái, hầu lưu giống về sau. Nô-ê làm theo mọi điều Đức Giê-hô-va phán-dẫn. Đoạn, Chúa đóng cửa tàu lại.

Ngày 17 tháng 2 năm sáu trăm đời Nô-ê, khởi-sự mưa to 40 ngày đêm, và lụt-ngập khắp mặt đất. Nước dâng lên trên những ngọn núi cao hơn hết 15 thước. Tàu Nô-ê trước ở trên núi,

bây giờ thành ra linh-đỉnh trên mặt biển cả. Trọn 150 ngày đêm như vậy, làm cho người và vật đều chết hết.

Suy-gẫm. — Thử tưởng-tượng tình-cảnh mọi kẻ ở ngoài tàu lúc đó thế nào. Chao ôi! Sợ-hãi, hối-hận, rân-sức tự cứu mình, kêu-van, khóc-lóc. Nhưng trễ quá, nước tới, nhảy sao kịp! Khi Chúa Jêsus tái-lâm cũng vậy (Khải-huyền 1: 7).

Còn những người ở trong tàu thế nào? Ôi! Bình-yên, vui-vẻ, nghĩ lại đức-tin và việc khó-nhọc, nhịn chịu bấy lâuặng làm theo mọi điều Chúa phán-dẫn, thật không vô-ích. Ai «ở trong Đấng Christ» khi Ngài đến, cũng vui-vẻ thế ấy. «Hãy nhịn-nhục và bền lòng, vì kỳ Chúa đến gần rồi!» (Gia-cơ 5: 8). — *Mục-sư Phan-văn-Hiệu, Bến-tre.*